

kevesebb része kívül esik az autópálya nyomvonalán, így a Karoling-kori település továbbra is csak részben tekinthető feltártnak. A Bakónaki-patak túloldalán fekvő szomszédos lelőhely részben hasonló korú leletanyaga arra utal, hogy Nagyrécse közelében a 9. században több, számottevő régészeti leletanyagú településsel is számolhatunk.

A leletanyag a Zala Megyei Múzeumok Igazgatósága M7–M70 gyűjteményébe került.

Munkatárs: Basticz Zoltán.

KVASSAY JUDIT – STRAUB PÉTER

238. Nagyrozvagy, Sasó-homok

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) B

2006. április 12-én helyszíni szemlét végeztünk a Cigándi árvízirtó K-i gátjának környezetében.

Sasó-homok É: A Sasó-homok É-i részén, az ÉÉNy-DDK-i dombháton alacsony intenzitású őskori (bronzkori) lelőhelyet azonosítottunk, melynek pontos kiterjedését nem tudtuk meghatározni.

Sasó-homok D: Egy a vizenyős környezetéből markánsan kiemelkedő, keskeny É-D-i dombhát É-i részén intenzívebb bronzkori leletsűrűsödést tapasztaltunk. A lelőhely kiterjedése 170×170 m.

Sasó-homok ÉK: A Sasó ÉK-i részén kiemelkedő, akáccal fedett markáns domb ÉK-i részén viszonylag nagy intenzitású őskori telep É-i részét azonosítottuk.

Valószínűsítjük, hogy a Sasó-homok hosszú dombosra egy összefüggő lelőhely lehet, melyet vizenyős részek szabdalnak több részre.

Munkatársak: Révész László, Wolf Mária.

SZÖRÉNYI GÁBOR ANDRÁS

239. Nagysimonyi, Szabó-tag-dűlő

(Vas megye) B, V, LT?, Ró, Kö

2006. május 23-án helyszíni szemlét tartottam lakótelkek kialakításához kapcsolódóan. A kérdéses terület egy lankás domboldal. Celldömölk irányából a Kútszeri-árok határolja, annak enyhén kavicsos teraszán található. A lelőhely kiterjedése kb. 300×400 m, a vízfolyástól a falu első házáig, valamint a közkút és a szabályozott vízfolyás medre által lehatárolható. A felszínen gyűjtött kerámiatöredékek kora: késő bronzkor, kora vaskor, kelta (?), római kor, középkor, továbbá vassalak. Sztérszántott objektumokat nem láttam. Valószínűleg egy vassfeldolgozó telep is van a területen.

ILON GÁBOR

240. Nagysimonyi, Szent István utca 7.

(Vas megye) B

2006. november 2-án szakfelügyeletet tartottam a telken (Hrsz.: 75/8) folyó gépi földmunkáknál. Tölcsérszerű gödröt dokumentáltam, melynek átmérője 1,2 m, mélysége a felszíntől kb. 1,3 m. Fekete betöltésében kevés

kerámiatöredék volt. A kidobott földből egy tipikus urnamezős (többszörösen síkozott, fényezett) peremtöredéket emeltem ki. A többi alapárokban más jelenség nem mutatkozott.

ILON GÁBOR

241. Nagytevel, Csuszkáti-dűlő

(Veszprém megye) U

2006. augusztus 1–21. között folytattuk Nagytevel határában az őskori tűzkőbánya kutatását. 2006-ban a geofizikai felmérés által érintett másik, ún. B területen végeztünk kutatást. A geofizikai felmérés által jelzett pozitív anomáliák pontjain az ásatást megelőzően karókat tűztünk ki. Az ásatást az így kijelölt pontokat harántoló kutatóárkokkal kezdtük meg. A B terület 180, 520 anomáliát közrefogó 20×20 négyszög karóval megjelölt végeit megfigyelve az 520 vonal mentén 1 m széles, 20 m hosszú kutatóárkot húztunk 5 m-es szakaszokra bontva (2006/1 árok). A bemért további 4 anomália-pontot (a geodéziai felmérés szelvényei szerinti 200/530–220/540 négyzetben) egy másik, azonos méretű kutatóárkokkal kötöttük össze (2006/2 árok). Mindkét kutatóárokban a szálkőzetig kibontottuk a kitöltést, amely általában közettörmelékben gazdag, vékony humusz volt a sziklagyp növényzet alatt. Az anomáliák helyén általában megfigyelhető volt egy-egy bokor, amely a kibontott gödrökben felgyülemlett vastagabb talajban kedvezőbb életfeltételeket talált. A szálkőzet a felszínhez képest az 1. árok esetében 0–20 cm, a 2. árok esetében 15–30 cm mélységben jelentkezett.

Az érintett szálkőzetet kisebb-nagyobb bányagödrök törték át. A 2006/1 árok két ilyen gödröt harántolt, a 2. árokban négy ilyen objektumot figyeltünk meg. A bányagödrök nagyjából megfeleltek az anomáliák által jelzett pontoknak, kivéve az 5. objektumot, amelyet a geofizikai felmérés nem mutatott ki. Ennek oka valószínűleg a kitöltés eltérő minősége. Itt a közettörmelék között nem volt vörös agyagos kitöltés, amit a többi objektum esetében megfigyelhettünk. Az objektumokból tűzkőtörmelék, ütőkő, szentgáli radiolarit penge, lengyeli kerámiatöredékek kerültek elő.

Az árokban mutatózó bányagödrök köré szelvényeket telepítettünk, melyek mérete 2,5×4 ill. 3×5 m volt. A szelvényeket a szálkőzetig kibontottuk, kivéve a III. szelvényben talált 3a gödröt, melynek teljes mélysége így nem ismert.

A nagyteveli őskori bánya használatának térbeli és időbeli kiterjedését tovább tudtuk pontosítani. A bányaterület minimális kiterjedése felöleli a geofizikai felmérés által eddig megkutatott teljes területet (60×180 m). A bánya használatának időbeli dimenzióhoz nagy segítséget nyújtanak a több objektumból is származó lengyeli cseréptöredékek.

Munkatársak: Regénye Judit, Simán Katalin régészek; Holl Balázs (geodéziai felmérés).

T. BÍRÓ KATALIN